FCI Standard **Nr 255**
02.04.2001 (GB) **(ORG 13.03.2001)**

AKITA

Oprindelsesland: Japan

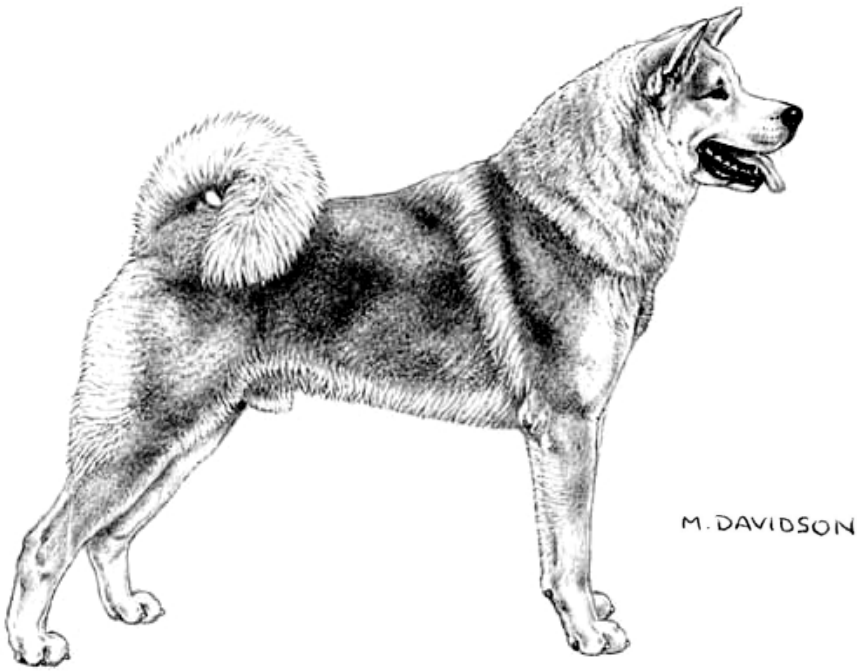
Anvendelse: Ledsagehund

Klassifikation: FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type)
Sektion 5 (Asiatiske spidshunde og beslægtede racer)
Uden brugsprøve

Historie: De japanske hunde var oprindelig små til middelstore, og der fandtes ingen store racer. Siden 1603 blev Akita Matagi-racen (middelstore hunde til bjørnejagt) i Akita-distriktet brugt som kamphunde. Fra 1868 krydsede man Akita Matagi med Tosa og Mastiff. Som følge heraf blev størrelsen af racen forøget, men de træk, der er karakteristiske for spidshunde-typen, gik tabt.

I 1908 blev hundekampe forbudt, men racen blev alligevel bevaret og forbedret som en stor, japansk race. Resultatet heraf blev, at 9 fremragende eksemplarer af denne race blev betegnet som ”Natur-monumenter” i 1931.

Under Anden Verdenskrig (1939-1945) var det almindeligt at bruge pelsen fra hunde i militær udrustning. Politiet beordrede indfangning og konfiskation af alle andre hunde end de Schæferhunde, der blev brugt til militære formål. Nogle Akita-beundrere søgte at slippe uden om denne ordre ved at krydse deres hunde med Schæferhunde.

Ved afslutningen af Anden Verdenskrig var Akita'erne drastisk reduceret i antal og fandtes som tre veldefinerede typer: 1) Matagi Akita, 2) Kamp-Akita og 3) Hyrde-Akita. Dette skabte en meget forvirrende situation for racen.

Under genopbygningen af den rene race efter krigen nød Akita'en Kongo-go (en hund af Dewa-linien, der havde træk fra Mastiff og Schæferhund) en kortvarig, men meget stor popularitet. Dog var der en del fornuftige og belæste beundrere af racen, der ikke kunne godtage dens type som en ægte japansk race, og de bestræbte sig derfor på at eliminere påvirkningen fra fremmede racer ved at krydsparre med Matagi Akitas for at genskabe den oprindelige, rene race. De havde held til at stabilisere den rene type hos denne store race, som vi kender den i dag.

Helhedsindtryk: En stor hund, solidt bygget, meget harmonisk og med god substans. Kønspræget er kraftigt markeret, og den fremtræder med betydelig adel og værdighed uden at være forfinet. Konstitutionen er robust.

Proportioner: Forholdet mellem skulderhøjde og kropslængde (fra skulderspids til sædeben) er som 10 til 11, men tæver har en smule større kropslængde end hanner.

Temperament: Af temperament er den rolig, trofast, lærevillig og hurtigt opfattende.

Hoved:

Skalle: Størrelsen er proportioneret efter kroppen. Panden er bred, med en tydelig midterfure, Ingen rynker eller folder.

Stop: Markeret

Næse: Stor og sort. Kun hos hvide hunde accepteres en let og diffus pigmentmangel, men sort næse foretrækkes altid.

Næseparti: Moderat langt og kraftigt, med bred basis; smallere udefter, men ikke tilspidset. Næseryggen er lige.

Kæber, bid: Stærke tænder med saksebid

Læber: Stramme

Kinder: Moderat udviklede

Øjne: Relativt små, af næsten trekantet form på grund af, at yderste øjenkrog peger opefter. De er moderat bredt ansat og mørkebrune – så mørke som muligt.

Ører: Relativt små, tykke og trekantede, med let rundede spidser. De er moderat bredt ansat, opretstående og hælder fremefter.

Hals: Tyk og muskuløs, uden løst skind ved struben, proportioneret efter hovedet.

Krop:

Ryg: Lige og stærk

Lænd: Bred og muskuløs

Bryst: Dybt, med veludviklet forbryst. Moderat hvælvede ribben.

Underlinie: Bugen er godt optrukken.

Hale: Højt ansat og tyk, båret stramt oprullet over ryggen. Halespidsen når næsten ned til haserne, hvis den holdes nedad.

Lemmer:

Forpart:

Skuldre: Moderat skråtstillede, veludviklede

Albuer: Med god tilslutning

Underarm: Lige, med svær benstamme

Bagpart: Veludviklet og stærk, moderat vinklet

Poter: Tykke og runde, hvælvede og sluttede

Bevægelse: Spændstig og kraftfuld bevægelse

Pels:

Hårlag: Yderpelsen er grov og lige, underulden tyk og tæt. Manke og baglår er dækket af et lidt længere hårlag. Halens pels er længere end på kroppen i øvrigt.

Farve: Rød fawn, sesam (pelshårene er rød fawn med sorte spidser), brindlet og hvid. Alle de nævnte farver undtagen hvid skal have "urajiro" – dvs at pelsen er hvidlig på siderne af næsepartiet, på kinderne, på undersiden af kæbe, hals, bryst, krop og hale samt på indersiden af benene.

Størrelse: Skulderhøjde for hanner: 67 cm, tæver 61 cm. Der er en tolerance på +/- 3 cm.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velfærd.

- Feminine hanner, maskuline tæver (omvendt kønspræg)
- Underbid, overbid
- Manglende tænder
- **Blå eller sortplettet tunge**
- Lyse øjne
- Kort hale
- Skyhed

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Ørerne ikke opretstående
- Hængende hale
- Langhår (pjusket pels)
- Sort maske
- Aftegninger på hvid bund

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

AKITA

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, som påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

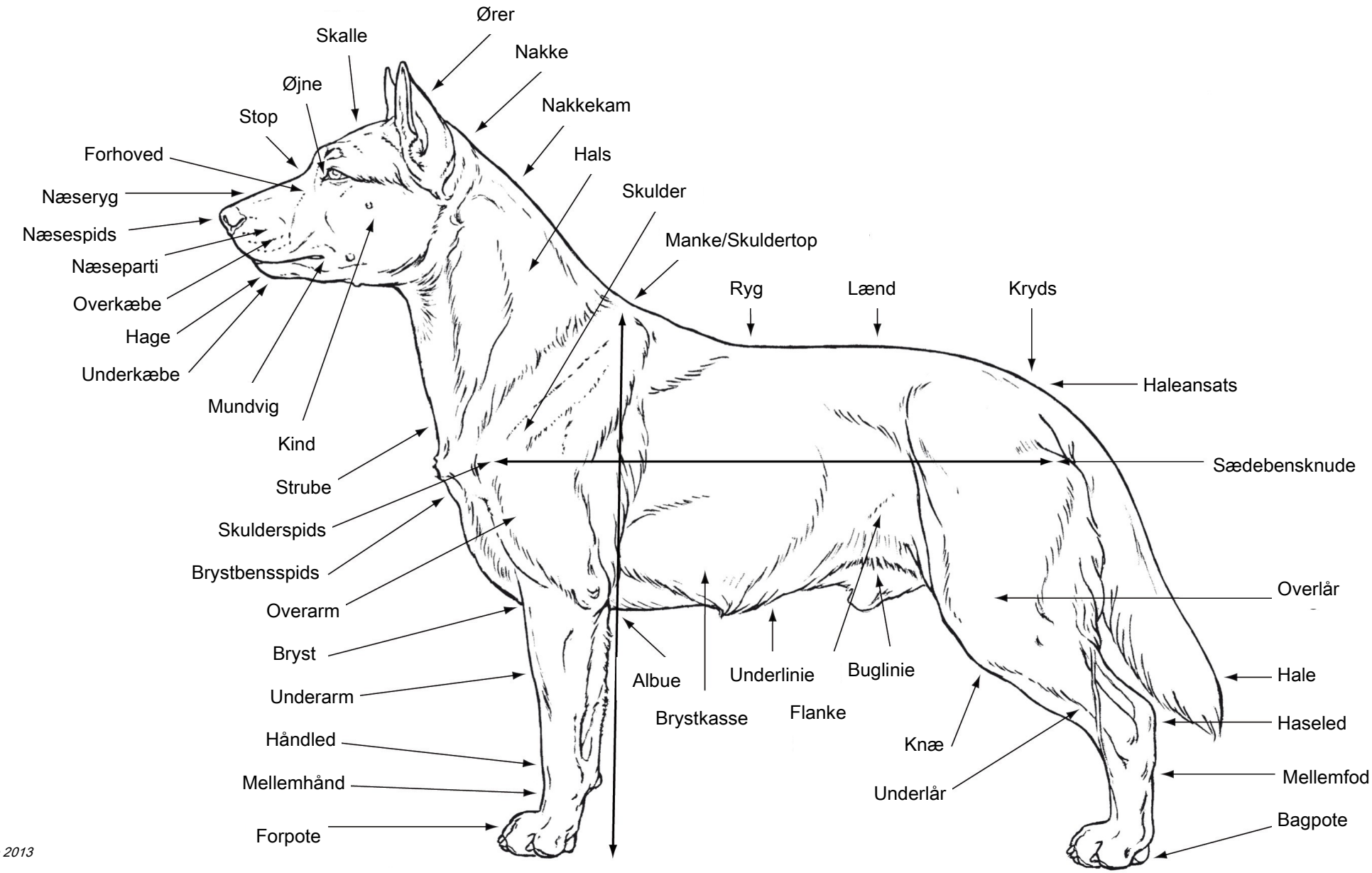
Standarden udgivet af FCI 2 APRIL 2001

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

OKTOBER 2015

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i AUGUST 2001 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk

Bystrup 2013